T.834.4

EPISTOLA
ANATOMICA, PROBLEMATICA
SEXTA.

Authore

JOHANNE HENRICO GRÆTZ,

Ad Virum Clariſſimum

FREDERICUM RUYSCHIUM,

Med. Doct. Anatomiæ ac Botanices Profeſſorem.

DE

Arteria & Vena Bronchiali, nec non de Polypis Bronchiorum ejectis, Venæ & Arteriæ Pulmonalis ramos mentientibus.

AMSTELÆDAMI,

Apud JOANNEM WOLTERS, 1696.

Celeberrime & Experientiſſime Vir.

Fautor ſummopere colende.

IN tantum nonnulli priorum temporum venerantur Medicos, ut iis cunctarum omnino rerum accuratiſſimam, & omnibus partibus abſolutam tribuant ſcientiam, adeoque nihil prorſus noviſſimis hiſce ſeculis dici poſſe velint, quod antea ab illis ſcriptum non fuerit. Quod ipſum ſicuti præſtantia ingenia haud parum occœcavit, & ab ulteriori indagine deterruit, ita vel maxime cognitionem Corporis humani anatomicam, totius reliquæ, ſeu Theoreticæ, ſeu Practicæ Medicinæ fundamentum, tam mancam, tam ſuperficiariam, tamque obſcuram ad noſtrum uſque ævum reliquit. Quippe tantum abeſt, ut veteribus totius Corporis ſtructuræ mechaniſmus, vel partium numerus & ſitus cognitus fuerit, ut etiam maximam eorum, quæ in illo latent, partem ipſos ignoraſſe ſumma aſſeri poſſit ratione, ſcriptaquè ipſorum abunde teſtentur. Neque enim tam frequenter & ſtudioſe cadavera ſecarunt humana, debita eorum copia, aliisque ad accuratiorem Anatomiam neceſſariis requiſitis deſtituti, brutorumque hinc ſectionibus plerumque contenti, unde quoque illa erroribus non carent, quæ de partium anatomia ſcriptis ſuis mandarunt, utpote quæ utplurimum analogiſmo inter Hominis brutorumque corpora, fundamento infirmo & per accuratiorem Modernorum autopſiam tantum non everſo, ſuperſtruuntur. Non tamen is ſum, qui vel *Galeno* reſtauratæ anatomes gloriam præripiam, vel ingratus Majorum noſtrorum ſtudia arrodam; Quin potius venia ipſis danda, benigneque ignoſcendum, ſicubi vel gravioribus occupati ſtudiis vel ob ſubjectorum penuriam lapſi fuerint, neceſſariaque quædam prætermiſerint. Habent enim Artes quælibet

ſuas ætates, ſenſimque incrementa capiunt, neque uno tempore naſcuntur ſcientiæ & adoleſcunt; Quod quam maxime obtinet in Anatomia, cujus objectum adeo intricatum exiſtit, ut Dædaleum vere dixeris Labyrinthum, aditum curioſo ſpectandique cupido patentiſſimum, exitum verò difficillimum, ſi non impoſſibilem concedens. *Ejus arcana* (ut *Senecæ* verba in hunc quoque traham ſenſum) *non promiſcue nec omnibus patent; reducta & in interiore Sacrario clauſa ſunt. Ex quibus hæc ætas aliud, aliud, quæ poſt nos ſubibit, adſpiciet ætas.* Quanta igitur non reputanda erit illorum malitia, qui in id ſolum incumbunt, ut Veterum ſcripta in alium detorqueant ſenſum, illosque etiam invitos authores faciant eorum, quæ hactenus latentia ſtudio Anatomicorum noſtri ævi indefeſſo detecta fuerunt. Deteſtanda hæc eſt illorum conſuetudo, qui, cum ipſi nihil ex proprio penu depromere valeant, aliorum Illuſtrium ingeniorum vellicant & lacerant famam, iisque inventorum gloriam nefando furto præripiunt. Non ſpecialius jam per omnia noſtri ſeculi exempla excurram, neque innumerorum, quibus illud præ aliis ſuperbit ævis, inventorum fata enarrabo, nimis enim jam ſunt trita eruditorum manibus, quam ut nunc demum meum ſubire debeant calamum. Quin potius, Vir Celeberrime, Tuum ipſius exemplum ampliſſimam mihi ſcribendi copiam ſuggerit. Etenim virtus tua & in anatomicis peritia quemadmodum ſine exemplo vere inſignis eſt, ita habet illa quoque ſuos tum admiratores, tum oſores frequentiſſimos & maximos. Atque horum furor, livorque in tantum ſævit, ut illum, quem à multis jam annis Eruditiſſimi Viri juſte Tibi decreverunt, honorem, dubium nunc facere conentur. Vertitur nimirum jam annus trigeſimus primus quo primus in *Tractatu Valvularum in vaſis lymphaticis & lacteis dilucidationem & quaſdam Obſervationes Anatomicas rariores continente*, *Arteriam bronchialem* ex vitulo deſcripſiſti & Eruditis communicaſti, qui etiam eam ipſam Autopſia deprehendentes, aſſenſum non tantum, ſed & inventionis ejus gloriam Tibi tribuerunt. Quo non obſtante, ſcrupuloſi & invidi Cenſores dictam arteriam ab *Eraſiſtrato*, alii à *Marchettis* jam dum deſcriptam audacter pronunciant. Cui ipſi aſ-

ſerto,

ſerto, utpote à talibus prolato, quibus aliqua fides & authoritas tribuenda videtur, cum haud paucos tanquam Oraculis ex tripode dictis aſſurgere deprehenderim, Antiquorum & Recentium Anatomicorum monumenta è re facientia ſtudioſe volvere in animum induxi meum, ut quid tandem veri dicto rumori ſubſit, manifeſte conſtet. Ac *Eraſiſtratum* quidem quod attinet, cum ſcripta ejus temporum injuria perdita ſint, *Galenum* fideliſſime dogmata *Eraſiſtrati* recenſentem omni ſtudio evolvi, atque longæ inquiſitionis labore incidi tandem in *Tractat. de Loc. affect. lib.* V. *cap.* III. ibique nonnulla, quæ dictæ opinioni patrocinari videntur, deprehendi. Agit autem *Galenus* l. all. id ſolummodo, ut inflammationes membranæ Pleuræ & Muſculorum Thoracis intercoſtalium tandem ſuppurari, pusque in cavitatem thoracis effuſum quandoque in pulmones & aſperam arteriam recipi atque exſpui oſtendat. Pro determinandis tamen modo & viis, quibus in aſperam arteriam *aqua mulſa*, ut pus illud vocat, ingrediatur, illum verboſum ſatis & felicem tum in aliorum ſententiis refellendis, tum in propria ſtabilienda deprehendo. *Eraſiſtrati* præprimis placita ad ſeverius revocat examen, huncque in finem ipſiſſima ejus verba ex *Tractat. de ſanguin. Educt.* allegat, quæ ſequentia ſunt: *Via autem, per quam incedunt ea, quæ ab iis ſedibus rejiciuntur, hujuſmodi eſt. Ab ea arteria, quæ ſpinæ adjacet, vaſa quædam ad utrumque latus, tam dextrum quam ſiniſtrum, ſimiliter procedunt: deinde in loca vicina multiplici diviſione diſperſa tandem adeo evadunt exigua, ut ſenſum lateant. Quum itaque ſanguis in hujuſmodi arterias inciderit, nonnunquam per concavam arteriam ad loca, quæ circa pulmones ſunt, atque ad eos nexus, per quos pulmo apud ſpinam arteriæ conjungitur, aſcendit: quippe ea, quæ huc inciderint, hac via ad pulmonem aſcendere ſolent. Verum quomodo ex pulmone dein rejiciantur, antea dictum.* Conqueritur poſtmodum ipſe *Galenus* de horum *Eraſiſtrati* verborum obſcuritate. Egoque cum illo quærerem ex iſtis *Eraſiſtrati* aſſeclis & cultoribus, quid ſibi velint *ea loca, quæ circa pulmones ſunt, atque iſti nexus, per quos pulmo apud ſpinam arteriæ conjungatur?* Placet hic verba *Galeni* de Nexibus illis addere: loquitur autem ſequentem in modum: *Etenim, ſi vel per membranas,*

vel per fibroſa quædam corpora fiant, ad ſanguinis magna contenti arteria in pulmones delationem nihil conferunt: quippe neceſſe eſt ex arteria oriri vaſa quædam, per quæ ſanguis in pulmonem transferatur, quemadmodum Eraſiſtrati ſecta hoc ipſum per arteriam pulmoni ſubſtratam fieri autumat. Hujus enim arteriæ extremæ partes, & quidem exiguæ ad aſperam arteriam tranſire videntur: atqui ipſa quoque ex magna arteria antea, quam ad ſpinam perveniat, initium ſumit. Atque hoc illud eſt ænigma cui ſolvendo non ego ſane Davus ſufficio, ſed egregii illi & arguti audiendi ſunt Oedipi. Præſto ergo hi ſunt atque ex his intricatiſſimis verbis claram & ſufficientiſſimam *Arteriæ bronchialis* deſcriptionem extricaſſe ſeſe vane jactitant. Verum enim vero, quæ hic eſt facta ab *Eraſiſtrato* mentio *arteriæ* cujuſdam *bronchialis?* dum de *Nexibus* quibuſdam in genere loquatur. Quæ quæſo hujus arteriæ deſcriptio accuratius ab *Eraſiſtrati ſecta* data? *Galeni* ergo rectius dixiſſent deſcriptionem *arteriæ bronchialis*, quicunque tandem Eraſiſtrato illam obtrudunt. Aſt nec verba *Galeni* adeo clara ſunt, ut hinc luminis quicquam ad inveniendam quandam *arteriam bronchialem* cuipiam ſuboriri poſſit. Quæ enim ex illis apparet arteriæ dictæ origo clare & ſpecialiter indigitata? quis ſodes ejus progreſſus diſtincte deſignatus? aut quæ tandem ejus per pulmonis parenchyma diramificatio evidenter explicata? Aut ſi tandem ex ſupra allegatis verbis concludere quis vellet, *Galeno arteriam bronchialem* probe fuiſſe cognitam, dicat mihi, obſecro, cur ille in aliis ſuis ſcriptis Anatomicis, ubi pulmonum vaſa ex profeſſo tractat, ejus nullam omnino injecerit mentionem? Teſtantur ulterius hanc *Galeni* obſcuritatem omnes, quotquot poſteum floruerunt, Anatomici, hanc arteriam prorſus ſilentes, cum tamen alia antiquitatis inventa haud celarint, ſed plenis potius deprædicent buccis. Non magis itaque *Galeni* locus citatus videtur dubiam Tibi reddere palmam, Vir Celeberrime, quam forte *Hippocrates de Corde*, *Stenoni* & *Lowero*, fibrarum cordis muſculoſarum ſeriem & ordinem primum exhibentibus, dum, *Cor muſculum valde fortem, non nervo, ſed denſitate ac conſtrictione carnis eſſe*, ait, vel etiam ipſe *Galenus*, *Aſellio* & *Pecquetto*, lacteorum vaſorum inventoribus, dum *Adminiſtrat*

miniſtrat. Anat. Lib. VI. Cap. VII. loquitur de *glandulis meſenterii, ad quas vaſa quædam ab iis, quæ ad inteſtina feruntur, porrigi conſpiciantur*, ut & cum alibi injicit mentionem vaſorum meſenterii lacte nonnunquam repletorum obſcuriſſimam, ut *de Adminiſtrat. Anat. Lib. VII. Cap. XVI, de Uſu Part. Lib. IV. Cap. XVII.*

Ex *Marchettis* vero meliora quis non hauriet, dum *Anatom. Cap. X. p. m.* 129. ſatis generaliter adducit *obſervabiles duas, aut tres arterias, ab arteria magna productas, quæ per ſubſtantiam pulmonum propagantur.* Quippe & hic ubique exiſtunt ſpiſſæ nebulæ, negligitque *Marchettis* quam maxime id, quod accuratioris eſt anatomici, multumque abeſt, ut exinde, quod ille ex arteria magna ramos ad pulmones tendere dixit, Anatomici ſui & ſubſequentis temporis *Arteriam Bronchialem* ſectionibus ſuis demonſtrare potuerint, quin potius illam omnes eo uſque, donec Tua, Vir Celeberrime, ſolertia ipſam ſole meridiano clariorem exhiberet, ignoraſſe, fidem faciant eorum ſcripta, confirmetque idem *Magnus Lugduni Æſculapius Sylvius Prax. Lib.* 1. *Cap. XXIV.* Interea cum hæc ita ſe habeant, conſtetque rationibus pluſquam certis, *Arteriam Bronchialem* Te unicum agnoſcere inventorem, invitis malevolis; precibus à Te contendo obſequioſiſſimis, velis illi, quod circa ejus hiſtoriam mancum adhuc tum reliquiſti, proxime ultimam admovere manum, & oſtendere *verum ejus ortum & per pulmones progreſſum in Homine*, ſimulque, *an nulla inter illam & Arteriam Pulmonalem reperiatur anaſtomoſis*, ceu hoc obſervare eſt in aliis viſceribus, duplici arteriarum genere inſtructis, v. gr. in utero inter arterias hypogaſtricas & ſpermaticas, in Cerebro inter Caroticas & Vertebrales, &c. Cui ſimul ſubnectas quæſo, Vir Celeberrime, tuum de *Vena ſocia Bronchiali* judicium, an ſcil. revera detur, & quis tandem ejus ſit exortus. Dubitant enim non pauci de ejus exiſtentia, inter quos ipſe eſt *Galenus*, qui l. all. contra *Eraſiſtrati* opinionis alterum momentum, quo venas ad educendum pus ex thorace in pulmones in auxilium vocat, diſputans, in ſequentia prorumpit verba; *Verum à magna Vena, quæ Spinæ incumbit, venam aliquam*

quam in pulmonem tranſire neque nos unquam vidimus, neque diſſectorum quiſquam ſcripſit, ac ne Eraſiſtratus quidem id affirmare auſus eſt: quippe inter omnes convenit, quod à dextro cordis Ventriculo per unum duntaxat vas pulmo ſanguinem recipit. Aut ſi nonnulli in ea admittenda faciles ſunt, in determinando tamen ejus ortu & progreſſu dubii hærent & in contrarias eunt ſententias. Accuratiſſimus noſtri temporis Anatomicus *Philippus Verheyen Anatom. Tractat. III. Cap. IX. p.* 145, *Arteriæ Bronchialis Venam ejuſdem cognominis comitem eſſe*, ait, *ejus exortum vero ſibi nondum ſatis innotuiſſe*, ingenue fatetur, *inque ove illum reperiſſe ſe communem cum Origine Venæ Coronariæ Cordis*, ſcribit. *D^nus. Bourdon* vero, referente *Eodem*, depingit iſtam Venam ut immediate à Vena Cava ſuperiori abſcedentem.

Gratulabitur ſibi Orbis eruditus de Viſceris hujus intricatiſſimi ſtructura, tuis auſpiciis plene planeque detecta, in quantum ſcil. manus *Malpighii* oculatiſſimæ intacta nonnulla reliquerunt. Viſceris, inquam, hujus intricatiſſimi, cujus vaſòrum mirificum & reticularem contextum dum accuratius luſtro, citius nodus gordius quam eorum nexus à reliqua pulmonis ſubſtantia diſſolvi poſſe mihi videtur. Imo tota potius fruſta pulmonum ſecedent cum vaſis, hocque toto die in Phthiſicis contingere obſervant Practici, vidique ego ipſe talia apud *Clariſſ. D. Limmerum Profeſſ. Athenæi Anhaltini, quod Serveſtæ eſt, Præceptorem meum quondam fideliſſimum.* Refert nihilominus *Tulpius Obſervat. Medic. Lib. II. Cap. XII. XIII*, duas hiſtorias portionis arteriæ & Venæ, ab omni ſubſtantia pulmonum ſeparatæ, tuſſi rejectæ. Aſt benigne ferent Celeberrimi Viri manes, ſi fruſtula illa depicta, non venæ neque arteriæ ſurculos, ſed concretiones polypoſas in bronchiorum ramis factas credam. Nolo tamen adeo audacter huic ſententiæ inhærere, niſi Tu, Vir Celeberrime, illa ita eſſe, experientia tua multifaria demonſtraveris.

Quod ſuper eſt, ea, qua poſſum, humanitate à Te peto, ut æqui bonique conſulas meum tùm in ſcribendo prolixitatem, tùm in petendo audaciam, ad quam immenſus Tuus

erga

erga me favor & affectus me compulit, quo etiam fretus, firmiſſimè mihi perſuadeo, Te nec Tibi ipſi, nec eruditorum votis, nec meo emolumento deſuturum. Vale interim, decus Anatomiæ ſplendidiſſimum, & favere impoſterum perge

Virtutum Tuarum Admiratori perpetuo & Cultori Obſervantiſſimo

E Muſeo meo Amſtelod.
A. 1696. d. 9 Auguſt.

JOHANNI HENRICO GRÆTZ.

FREDERICI RUYSCHII
RESPONSIO,

Ad Virum Expertiſſimum

D. JOHANNEM HENRICUM GRÆTZ.

In Epiſtolam ejus Anatomicam, Problematicam, de Arteria & Vena Bronchiali, &c.

Experientiſſime Vir,

QUod *Galenus Anatom. Adminiſtrat. Lib. IV. Cap. I.* jam dum de ſuæ ætatis Medicis dixit, *illos, qui quidem conſectionibus operam dediſſe putantur, utiliore illarum parte neglecta, eam, quæ cavillatoria magis eſt, exercere*, id de præſentis ſæculi Medicis aliquibus jure merito etiam pronunciari poſſet. Nam ſtudium contradicendi & litigandi magis ſolenne nonnulliseſt, quàm exercitium Anatomicum. Loco quòd alii in Corporis humani ſtructuram indagandam, omnem collocent operam, nonnulli Veterum pervagantur ſcripta, idque ſolummodò, ut contradicant. Me quod attinet, libenter ipſis artem hanc cedo, neque famam hanc invideo. Optarem modò, ut mea me etiam libertate frui ſinant. Hoc enim, ſi à malevolis impetrem, nunquam deſinam, pro augenda, quantum in me eſt, cognitione Anatomica labores

ſuſ-

ſuſcipere, atque ſummum prœmium diligentiæ meæ æſtimabo, ſi ſtudia mea alicujus utilitatis in Medicina, & eruditis accepta eſſe intellexero. Neque etiam illos valdè curo, qui eatenus quoque mihi obeſſe ſtudent, dum laborem meum mihi præripiunt, aliiſque attribuunt. Succeſſu id agunt prorſus infelici, & rationibus minimè ſolidis, ceu etiam latius & nervoſius in Epiſtola Tua, Experientiſſime Vir, IX. die Auguſti ad me data, deducis. Nihil reverà habeo, quod argumentis tuis ibi adductis, addam, quàm quòd Authores illos, quibus *Arteriæ Bronchialis* inventionem tribuunt nonnulli, me tunc ne quidem legiſſe, ſed proprio marte me dictam Arteriam inveniſſe, ſanctè teſtari queam. Quicquid ſit, ſatius eſſe duxi, Tibi Anatomiæ Cultori indefeſſo, tuiſque petitis impræſentiarum ſatisfacere, quàm incertam & mancam inventi mei Hiſtoriam relinquere. Doleo equidem ſummoperè, quòd, ob Cœlum, æſtivo hoc tempore, conatibus noſtris minus favens, nulla ſuppeditetur commoda occaſio, in cadavere adulto *Arteriam Bronchialem* delineandi. Tuæ nihilominus, Experientiſſime Vir, petitioni obtemperaturus, *Arteriam* meam *Bronchialem* ad objectum infantis, quod ad manus erat, & per aliquot annos conſervaram, delineare coactus ſum, ſperans, partium exiguam molem compenſatum iri diſtinctâ & nitidâ præparatione & delineatione. Annus jam agitur trigeſimus primus, quo hanc Arteriam publici juris feci, ex corpore Vitulino deſumptam, nomine *Arteriæ Bronchialis* condecoratam, quandoquidem obſervabam per Bronchia Pulmonum repere ad extremum uſque. Ludit autem Natura ſæpius circa hujus Arteriæ in homine exortum; Aliquando enim immediatè illam ex Arteriæ Magnæ ipſo Trunco deſcendente, idque ad latera Arteriarum intercoſtalium ortam, viderunt multi; ego verò ſæpiſſimè eam deprehendi progredientem ex infimâ parte arteriæ intercoſtalis ſuperioris trunculo; ſicuti videre eſt Tab. 7. Fig. 3. Nonnunquam verò, prout exhibet Tab. 7. Fig. 2. ſimul cum Arteria Intercoſtali dextri lateris, tertia, ex Aortæ trunco deſcendente exorſa, ſemunciæ intervallo ab exortu à dicta Arteria Intercoſtali recedit, Bronchiiſque pulmonum annexa, ad extremum uſque ea concomitatur. Ita ut ne minimum

quendam Aſperæ Arteriæ ramum hac *Arteria Bronchiali* deſtitutum humanâ induſtriâ demonſtrari queat. Variis autem locis hæc *Arteria Bronchialis* anaſtomoſibus aſſociatur ramuſculis minutiſſimis Arteriæ Pulmonalis, ut patet ex Fig. 5. Tab. 7. Repletâ enim Arteria Pulmonali ceraceâ materiâ, illicò quoque repleti conſpiciuntur ramuli *Arteriæ Bronchialis*; nulluſque dubito, quin hoc vice verſa quoque fiat, quamvis id nunquam tentarim. Circa *Arteriæ hujus Bronchialis* comitem Venam, per plures annos anceps dubiuſque hæſi, nec adhuc tum eam mihi videre licuit, neque autem eam hîc magis neceſſariam eſſe, quàm in hepate, ubi Arteria Hepatica nullam quoque peculiarem ſibi & ſociam vendicat Venam. Expectorata Vaſa pulmonalia ab omni ſubſtantia pulmonali ſeparata quod attinet, talia multoties quoque viſa ab aliis, hauſi, nunquam verò eadem tuſſi rejecta offendi. Polypoſas autem illas fuiſſe concretiones, tecum Experientiſſime Vir, judico. Poſſumque tales albicantes Vaſorum inſtar ramoſos, imò Vaſa ad amuſſim ferè æmulantes polypos domi reſervatos, unicuique oſtendere, ubi quilibet obſervabit, poſſe illos facillimè imponere obſervatoribus, nulla enim in re ab arteriis veniſque differunt, quàm ſola cavitatis abſentia, cùm ubique ſolidi, durique exiſtant. Verùm cùm non liceat mihi, pluribus implicito negotiis, prolixius omnia pertractare, omnium eorum, quorum breviorem hîc injeci mentionem figuras adjeci. Adornavi autem eas ad objectum adeò accuratiſſimè, ut unicuique ſincero, ſpectandique cupido, illas in præparatis meis luce meridiana diſtinctiores, me demonſtraturum promittam.

Cæterùm, Experientiſſime Vir, ſi qua in re Tibi inſervire poſſe judicaveris meâ operâ, eam totam ſtudiis Tuis dicatam eſſe, velim perſuaſum tibi habeas. Affectum tuum ſingularem & candidum, quem abundè erga me ſemper teſtatus es, quovis officiorum genere remunerare, nullo non tempore ſtudebo. Vale & amare perge illum, quem noſti ex ſincero animo

Totum tuum

FREDERICUM RUYSCHIUM.

Dab. Amſtelodami die
14 Sept. 1696.

Fig. 2.

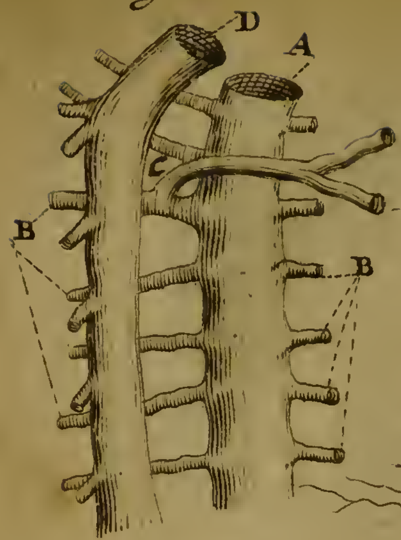

Fig. 1.

Fig. 4.

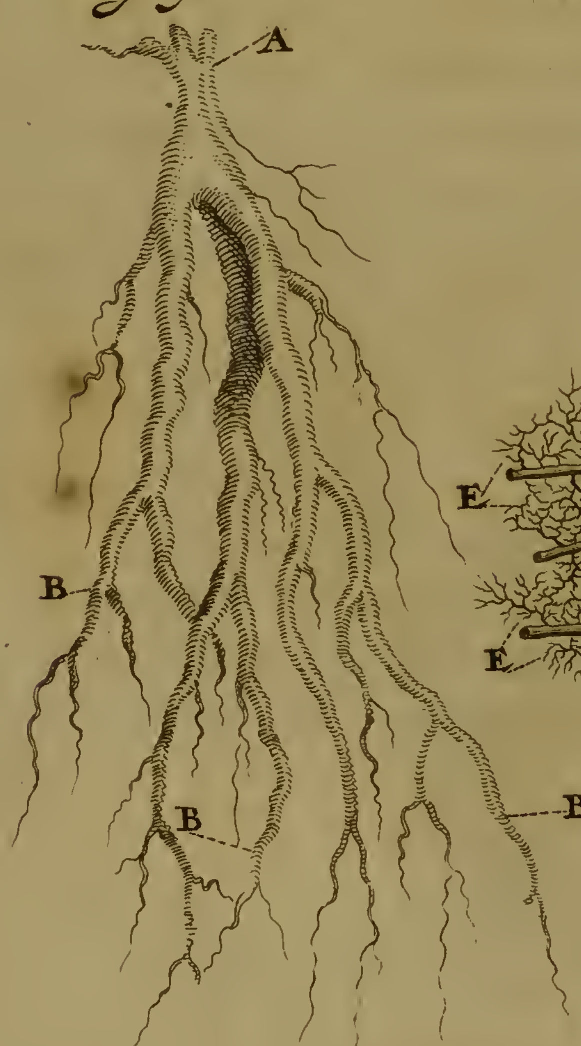

Fig. 5.

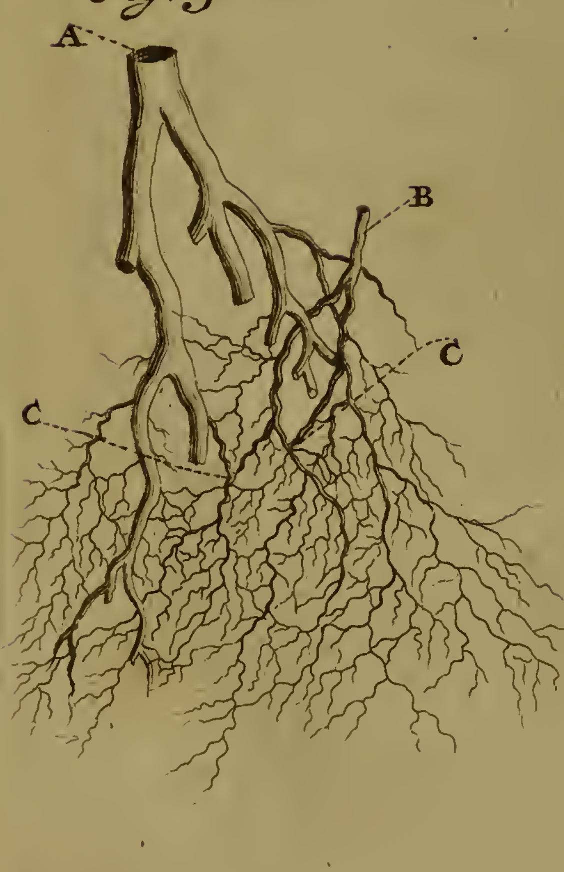

Fig. 3.

TABULA HÆC

quinas exhibet Figuras, quarum

PRIMA Arteriam Bronchialem è pulmone infantis deſumptam, indigitat.
SECUNDA Portionem Trunci Arteriæ Magnæ deſcendentis cum abſciſſis trunculis Arteriarum Intercoſtalium, ut & exortum Arteriæ Bronchialis, nec non portionem venæ Azygos demonſtrat.
TERTIA Portionem Arteriæ ſubclaviæ, ut & Arteriam Intercoſtalem ſuperiorem cum ſuis trunculis abſciſſis nec non Arteriam Bronchialem cum Arteria Oeſophagea oſtendit.
QUARTA Serum ſanguinis coagulatum, Polypum vulgò dictum, expectoratione expulſum, ſiſtit.
QUINTA Ramulum Arteriæ Bronchialis cum annexo ramulo Arteriæ Pulmonalis, cui variis in locis aſſociatur atque unitur, repræſentat.

Figuræ Primæ Indigitatio.

A.A. Trunculi Arteriæ Bronchialis è corpore infantis.
B.B.B. Ramificationes ejuſdem Arteriæ.

Figuræ Secundæ Dilucidatio.

A. Portio Trunci deſcendentis Arteriæ Magnæ.
B.B.B. Trunculi Arteriarum Intercoſtalium abſciſſi.
C. Exortus Arteriæ Bronchialis è tertia arteria intercoſtali.
D. Portio Venæ Azygos.

Figuræ Tertiæ Expoſitio.

A. Portio Arteriæ ſubclaviæ, è qua exoritur.
B. Arteria intercoſtalis ſuperior.
C. Arteria Oeſophagea è dicta intercoſtali oriunda, & hactenus ab Anatomicis neglecta.
D. Arteria Bronchialis abſciſſa.
E.E. Ramuli arterioſi per faciem interiorem duplicaturæ Pleuræ diſſeminati, & præſertim per lamellam internam, idque ex infante.

Figu-

Figuræ Quartæ Explicatio.

A. Truncus Polypi ex Aſpera Arteria rejectus.
B. B. Ejus ramuli.

Figuræ Quintæ Dilucidatio.

A. Ramulus Arteriæ Pulmonalis.
B. Ramulus Arteriæ Bronchialis.
C. C. C. Inoſculationes ramulorum Arteriæ Pulmonalis, cum Ramulis Arteriæ Bronchialis.